

МІНІСТЕРСТВО НАУКИ ТА ОСВІТИ УКРАЇНИ
Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка
НН інститут історії, права та міжнародних відносин

Кафедра всесвітньої історії, міжнародних відносин та методики навчання
історичних дисциплін

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор НН інституту історії, права та міжнародних відносин

Ю.В. Подрез Ю.В. Подрез

«02» вересня 2024 р.

ОК.2 РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ

Галузь знань 02 Культура і мистецтво
Спеціальність 024 Хореографія
Освітньо-професійна програма Хореографія

Другий (магістерський) рівень вищої освіти
Мова навчання українська

Погоджено науково-методичною
комісією НН інституту історії, права
та міжнародних відносин
«02» вересня 2024 р.

Голова Моцак С.І., кандидат
педагогічних наук, доцент

Моцак С.І.

Суми - 2024

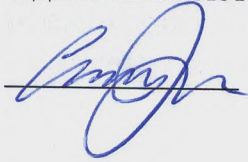
Розробник:

Моцак С.І., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри всесвітньої історії , міжнародних відносин та методики навчання історичних дисциплін

Робоча програма розглянута і схвалена на засіданні кафедри всесвітньої історії , міжнародних відносин та методики навчання історичних дисциплін
Протокол № 1 від «30» серпня 2024 р.

Завідувач кафедри

Моцак С.І., к. пед. н., доцент, завідувач кафедри всесвітньої історії , міжнародних відносин та методики навчання історичних дисциплін

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни
		денна форма навчання
Кількість кредитів - 3	магістр	
		Рік підготовки:
		2-й
		Семестр
2-й		
Лекції		
12 год.		
Практичні, семінарські		
16 год.		
Лабораторні		
Самостійна робота		
60 год.		
Консультації:		
2 год.		
Загальна кількість годин – 90		Вид контролю: залік

1. Мета вивчення навчальної дисципліни

Мета вивчення навчальної дисципліни: формування у здобувачів вищої освіти теоретичних та практичних знань стосовно вирішення на професійному рівні завдань у сфері правового регулювання відносин, що відносяться до інтелектуальної власності.

Основні завдання навчальної дисципліни: є *методичне* - ознайомлення здобувачів ступеня вищої освіти з правилами та підходами до захисту і комерційної реалізації прав на об'єкти інтелектуальної власності; *пізнавальне* – формування знань про національні та міжнародні системи правової охорони об'єктів інтелектуальної власності та практичне використання знань про правову охорону об'єктів інтелектуальної власності у професійній діяльності, *практичне* – вміння здійснювати фаховий патентний пошук по відкритим інформаційним джерелам за сформованими критеріями, оформлювати матеріали заявок для реєстрації своїх прав на об'єкти промислової власності та авторського права та мати практику ведення діловодства з національними та міжнародними органами реєстрації та захисту прав об'єктів права інтелектуальної власності.

Курс «Інтелектуальна власність» розрахований на поглиблене вивчення правових відносин у сфері інтелектуальної власності, опанування правового механізмом їх регулювання, отримання необхідних навичок кваліфікації результатів творчої діяльності, захисту майнових і особистих немайнових прав авторів та володільників як в Україні, так і за її межами. Цьому сприяють лекції, робота на семінарських заняттях, індивідуальна робота зі студентом, вивчення наукових праць, нормативно-правових актів, підготовка рефератів та виконання контрольних робіт.

Методика вивчення дисципліни передбачає співробітництво й взаєморозуміння між студентом і викладачем, розвиток у студентів аналітичного мислення, вміння співставляти фактичний і теоретичний матеріал, робити самостійні висновки, прогнози та рекомендації.

2. Передумови для вивчення навчальної дисципліни

Перелік дисциплін, які передують її вивченню відповідно до структурно логічної схеми освітньо-професійної програми.

3. Результати навчання за дисципліною

ІК. Здатність розв'язувати складні задачі хореографії у процесі професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

СК5. Здатність забезпечувати високу якість організації, планування та реалізації навчального і виховного процесу в сфері хореографічного мистецтва в закладах вищої освіти.

СК6. Здатність розробляти і впроваджувати авторські інноваційні педагогічні та мистецькі методики та технології.

СК8. Здатність створювати навчально-методичне забезпечення з хореографічних дисциплін у закладах вищої освіти.

СК16. Здатність здійснювати захист прав інтелектуальної власності у сфері хореографії.

ПР10. Організовувати освітній процес у закладах вищої освіти відповідно до законодавчої та нормативно-правової бази, враховувати особливості його планування у відповідності до специфіки підготовки фахівців, застосовувати механізми забезпечення високої якості освіти.

ПР11. Застосовувати ефективні методики викладання хореографічних дисциплін, розробляти і впроваджувати авторські методики та технології задля оптимізації навчального процесу.

ПР13. Вміти створювати різні види навчально-методичних видань (навчальні програми, методичні рекомендації, навчальні посібники тощо) з хореографічних дисциплін у закладах вищої освіти.

ПР21. Володіти базовими методиками захисту інтелектуальної власності, застосовувати правила оформлення прав інтелектуальної власності у сфері хореографії.

4. Критерії оцінювання результатів навчання

Кількість балів	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
90-100	теоретичний зміст курсу засвоєний студентом повністю; він вільно, логічно й аргументовано висвітлює навчальну проблему; бачить місце питання, яке розглядається в контексті історії філософії та загальної структури філософського знання; при відповіді на питання посиляється на рекомендовану програмою курсу додаткову літературу; вміє показати методологічне значення філософських теорій, учень і концепцій для вибору шляхів вирішення конкретних науково-природничих або соціально-політичних проблем. Необхідні практичні навички роботи з навчальним матеріалом повністю сформовані, всі навчальні завдання, що передбачені робочою навчальною програмою, виконані в повному обсязі
82-89	теоретичний зміст курсу засвоєний повністю, необхідні практичні навички роботи з навчальним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, що передбачені робочою навчальною програмою, виконані, якість виконання більшості з них оцінено числом балів, близьким до максимального
74-81	теоретичний зміст курсу засвоєний повністю; студент володіє фактичним

	матеріалом курсу але припускається окремих, несуттєвих помилок; висновки і узагальнення, зроблені ним, не є вичерпними; відсутні посилання на додаткову літературу; практичне застосування теоретичних знань є нечітким. Практичні навички роботи з навчальним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, що передбачені робочою навчальною програмою, виконані, якість виконання жодного з них не оцінено мінімальним числом балів, деякі види завдань виконані з незначними помилками
64-75	теоретичний зміст дисципліни засвоєний не повністю, але прогалини в знаннях не носять істотного (системного) характеру, необхідні практичні навички роботи з навчальним матеріалом в основному сформовані, більшість передбачених робочою навчальною програмою навчальних завдань виконана, проте вони містять помилки
60-63	теоретичний зміст дисципліни засвоєний частково; студент в основному володіє фактичним матеріалом курсу, але в окремих аспектах питань припускається суттєвих помилок; не в змозі самостійно робити висновки, узагальнювати, поєднувати теоретичні знання з практикою; виклад матеріалу утруднений, неповною мірою використовується категоріальний апарат навчальної дисципліни. Практичні навички роботи з навчальним матеріалом майже не сформовані, частина передбачених робочою навчальною програмою завдань не виконана, або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального, відповідь є фрагментарною, непослідовною
35-59	студент не володіє матеріалом курсу і не орієнтується в його проблематиці; при спробі викладу матеріалу припускається грубих помилок; не може самостійно зробити висновки та узагальнення; не прослідковує зв'язку аналізованих проблем з практикою. Необхідні практичні навички роботи з навчальним матеріалом не сформовані, більшість передбачених робочою навчальною програмою завдань не виконано або якість їх виконання оцінено числом балів, меншим мінімального
1-34	практично відсутні елементарні знання з предмету, студент не орієнтується у навчальному матеріалі. Студент має повторно освоювати навчальний матеріал дисципліни

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену, заліку, курсового проекту (роботи), практики
90 – 100	A	Відмінно
82 - 89	B	Добре
74 - 81	C	
64 - 73	D	задовільно
60 - 63	E	
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання

1 - 34	Ф	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни
--------	---	--

Розподіл балів

Поточний контроль										Разом	Сума
T. 1	T.2	T. 3	T.4	T. 5	T. 6	T. 7	T.8	T. 9	T.10		
Поточний контроль										70	100
5	5	5	5	5	5	10	10	10	10		
Контроль самостійної роботи										30	
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3		

Одним із обов'язкових елементів освітнього процесу є систематичний поточний контроль оволодіння компетентностями та підсумкова оцінка рівня досягнення програмних результатів навчання.

Поточний контроль здійснюється на лекційних та практичних заняттях впродовж семестру у формі опитування та перевірки напрацьованих здобувачем робочих матеріалів за окресленими темами навчальної дисципліни.

Підсумковий контроль проводиться на завершальному етапі при проведенні тестування за темами самостійної роботи та представлення оформлених матеріалів заявки на отримання охоронного документа на об'єкт промислової власності.

Семестровий контроль – оцінювання рівня засвоєння здобувачем вищої освіти всього обсягу навчальної дисципліни проводиться у формі заліку.

Форми поточного контролю знань здобувачів вищої освіти:

Проведення та захист практичних занять (мінімально 0 балів – максимально 4 бали):

– *нуль балів* отримує здобувач при своїй відсутності під час проведення практичного заняття;

– *один бал* надається здобувачу за присутність на практичному занятті та активній діяльності в обговоренні навчальних питань.

– *три бали* отримує здобувач при охайному та грамотному оформленню матеріалів практичного завдання.

– *чотири бали* нараховується здобувачеві при проведенні захисту практичного заняття в разі глибокого розуміння теоретичних питань згідно теми практичного заняття, надає чітку оцінку практичного значення отриманих знань.

Виконання завдань самостійної роботи здобувача контролюється шляхом проведення контрольних тестувань за темами самостійної роботи та за якістю.

Кожне тестове завдання містить в собі питання теоретичного характеру, при цьому успішна, повна та розгорнута відповідь на кожне питання дозволяє здобувачу отримати *тридцять два бали*.

Оцінювання за кожне питання здійснюється за наступною шкалою:

– *нуль балів* зараховується здобувачів у випадку неправильної відповіді та повної відсутності знань термінології та нездатності провести тлумачення понять та дефініцій;

– *1 бал* – здобувач неповно, за допомогою додаткових питань, відповідає на стандартизовані питання самостійної роботи. Не може самостійно побудувати чітку, логічну відповідь. Під час відповіді і демонстрації практичних навичок студент здобувач помилки;

– *2 бали* – здобувач правильно, чітко і логічно і повно відповідає на всі стандартизовані питання самостійної роботи. Тісно пов'язує теорію з практикою і правильно демонструє знання практичних навичок.

Підготовка та подача матеріалів заявки на отримання охоронного документа на об'єкт промислової власності (мінімально 0 балів – максимально 20):

0 балів – здобувач не підготував та не спрямував матеріали заявки до національного органу реєстрації та захисту прав на об'єкти інтелектуальної власності;

20 балів – здобувач сформував повний комплект матеріалів заявки зі спрямуванням їх на реєстрацію до національного органу інтелектуальної власності та отримав позитивний висновок про можливість державної реєстрації охоронного документа на об'єкт промислової власності.

5. Засоби діагностики результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання є: контрольні роботи, перелік питань для самоконтролю та самоперевірки, завдання для самостійної роботи, перелік запитань до заліку з дисципліни.

6. Програма навчальної дисципліни

6.1. Інформаційний зміст навчальної дисципліни

Тема 1. Система інтелектуальної власності

Інтелектуальна власність (ІВ) означає закріплені законом права на результати інтелектуальної діяльності у виробничій, науковій, літературній, художній та інших сферах. Це виключні права на результат творчої праці – об'єкт інтелектуальної власності, який відповідає встановленим критеріям, оформлений у певних документах та захищений законом про охорону інтелектуальної власності, патентом або свідоцтвом, іншим охоронним документом.

Особливістю інтелектуальної власності є те, що вона складається з двох половин: особистого немайнового права творця та майнового права на результат.

Інтелектуальна власність – це права на результати творчої діяльності, зокрема у науково-технічному та художньому прояві.

Поняття „інтелектуальна власність” відноситься до об'єктів промислової власності та авторського права та суміжних прав.

Першим міжнародно-правовим документом стала Паризька конвенція про охорону промислової власності, яка була прийнята на Дипломатичній конференції в Парижі 20 березня 1883 року.

Суб'єктами права інтелектуальної власності є: творець (творці) об'єкта права інтелектуальної власності (автор, виконавець, винахідник тощо) та інші особи, яким належать особисті немайнові та (або) майнові права інтелектуальної власності відповідно до діючого законодавства чи договору.

Законодавство України в сфері інтелектуальної власності є досить молодим, і його становлення продовжується одночасно зі становленням державності і формування правової держави.

Тема 2. Місце і роль інтелектуальної власності в економічному і соціальному розвитку суспільства.

Тенденції розвитку науки, культури, техніки і виробництва, особливо у другій половині ХХ століття, свідчать про те, що людство у своєму розвитку підійшло до тієї межі, коли подальший прогрес буде зумовлюватися саме розумовою діяльністю суспільства. Тобто, саме результати інтелектуальної діяльності будуть визначати стратегію і тактику соціально-економічного розвитку будь-якої країни.

Високий рівень інтелектуальної діяльності в країні обумовлює її політичну, економічну і територіальну незалежність.

Інтелектуальна діяльність – це результати творчої діяльності. Результати інтелектуальної діяльності обов'язково мають відповідати встановленим вимогам закону. Лише за цієї умови результати інтелектуальної діяльності можуть стати об'єктами правової охорони.

Інтелектуальна власність за сучасних умов є одним з наймогутніших стимуляторів прогресу у всіх галузях розвитку суспільства.

Тема 3. Система управління інтелектуальною діяльністю.

Основні засади державного управління інтелектуальною діяльністю визначаються Конституцією України. Конституція України надає кожному, хто проживає в її межах, право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності.

Безпосереднє керівництво інтелектуальною діяльністю в Україні здійснює Кабінет Міністрів України, який визначає державну політику в цій галузі суспільної діяльності.

Держдепартамент проводить єдину державну політику у сфері охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності. Він здійснює роботи по удосконаленню законодавчої і нормативної бази, міжнародного співробітництва у сфері інтелектуальної власності, забезпечення умов для введення інтелектуальної власності до господарського обороту, підготовки та підвищення кваліфікації фахівців у сфері інтелектуальної власності, взаємодії з громадськими організаціями тощо.

До структури системи правової охорони інтелектуальної власності необхідно віднести й ряд суспільних і недержавних організацій, діяльність яких спрямована на взаємодію авторів, правовласників і державних органів у питаннях правової охорони і захисту інтелектуальної власності.

Основою міжнародної системи інтелектуальної власності є:

- Паризька Конвенція про охорону промислової власності;
- Мадридська угода про міжнародну реєстрацію знаків;
- Договір про патентну кооперацію (договір РСТ);
- Лісабонська угода про охорону місць походження та їх міжнародної реєстрації;
- Бернська конвенція про охорону літературних і художніх творів;
- Договір ВОІВ по авторському праву;
- Римська конвенція про охорону інтересів виконавців, виробників фонограм та організацій мовлення тощо.

Адмініструє ці договори ВОІВ.

Тема 4. Охорона прав на об'єкти промислової власності.

В Україні встановлена єдина форма правової охорони винаходів, корисних моделей і промислових зразків – патент.

Патент – це юридичний документ, виданий заявнику на винахід, корисну модель чи промисловий зразок, що відповідає умовам патентоспроможності і підтверджує авторство, пріоритет і право власності на зазначені об'єкти.

Охорона прав на винаходи, корисні моделі і промислові зразки регламентуються законами України: „Про охорону прав на винаходи і корисні моделі”, „Про охорону прав на промислові зразки”, а також низкою підзаконних актів: положень, правил, інструкцій, що розроблені Державним департаментом інтелектуальної власності.

Тема 5. Правова охорона нетрадиційних об'єктів інтелектуальної власності.

Правова охорона сортів рослин Охороняються Законом України „Про охорону прав на сорти рослин” (2001 р.). Охоронним документом, що закріплює права суб'єктів права на сорт рослин, є патент.

Правова охорона топографій інтегральних мікросхем Ці права охороняються Законом України „Про охорону прав на топографії інтегральних мікросхем” (1997 р.).

Об'єкт охорони – топографія інтегральних мікросхем – це зафіксоване на матеріальному носії просторово-геометричне розміщення сукупності елементів інтегральної мікросхеми і з'єднань між ними. Порядок оформлення прав на раціоналізаторську пропозицію регламентований „Методичними рекомендаціями про порядок складання, подачі і розгляди заяви на раціоналізаторську пропозицію”, затверджена наказом Державного патентного відомства України від 27 квітня 1995 року.

Тема 6. Правова охорона об'єктів авторського права і суміжних прав.

Авторські права і суміжні права охороняються Законом України „Про авторське право і суміжні права”. Цей закон охороняє особисті (немайнові) і майнові права авторів і їхніх правонаступників, пов'язані зі створенням і використанням творів науки, літератури і мистецтва (авторське право), а також прав виконавців, виробників фонограм і організацій мовлення (суміжні права).

Власник авторського права для одержання свідоцтва про авторство на оприлюднений твір, у будь-який час протягом терміну охорони авторського права може його зареєструвати в офіційних державних реєстрах.

Охорона майнових прав авторів на Україні діє протягом всього життя автора і 70 років після його смерті. Дія терміну охорони починається з першого січня року, що наступає за роком, у якому мали місце юридичні факти.

Тема 7. Охорона прав на об'єкт інтелектуальної власності за кордоном.

Законодавство України, як і будь-якої іншої країни, регулює відносини в сфері промислової власності тільки своєї країни. Тому патент, отриманий в Україні, має силу тільки на території України. Якщо ж заявник хоче одержати правову охорону в інших країнах, він повинен одержати її в кожній з цих країн.

Будь-який громадянин України має право запатентувати винахід, корисну модель, промисловий зразок у зарубіжних державах. До подачі заявки на одержання охоронного документа за кордоном заявник зобов'язаний подати заявку до Укрпатенту та інформувати його про свій намір здійснити таке патентування.

При цьому, якщо патентування винаходу здійснюється за процедурою Договору про патентну кооперацію (РСТ), то міжнародна заявка подається до Укрпатенту. Патентування за кордоном здійснюється, як правило, через посередника – патентного повіреного України.

Охорона авторських прав за кордоном здійснюється у відповідності до Бернської конвенції про охорону літературних і художніх творів (1886 р.), до якої приєдналася Україна у жовтні 1995 року.

Тема 8. Захист прав інтелектуальної власності.

Після того, як об'єкт інтелектуальної власності створений і охоронним документом закріплені на нього права, настає важливий етап у його життєвому циклі – включення в господарський оборот. Саме на цьому етапі об'єкт інтелектуальної власності приносить право власнику прибуток чи іншу користь, власне те, заради чого він і був створений.

Знайшовши факт порушення своїх прав, власник повинен, у першу чергу, звернутися до конкурента, указавши йому на наявність своїх прав. Для цього можна направити конкуренту лист, щоб порушник не зміг згодом посилається на своє незнання. Діючим засобом запобігання порушення прав є переговори. Якщо

переговори не приведуть до позитивного результату, можна передати рішення питання до суду. Адміністративна відповідальність за порушення прав полягає в накладенні на порушників штрафу з конфіскацією виготовленої продукції, знарядь виробництва і сировини, чи без цього.

Тема 9. Економіка інтелектуальної власності.

Активи підприємства складаються з матеріальних активів, до яких відносять рухоме, нерухоме майно і оборотні кошти, а також з нематеріальних активів – в основному, прав. Насамперед, це права власності на ОІВ, права користування природними ресурсами (землею, водою, надрами), а також права користування економічними, організаційними й іншими перевагами і пільгами: податковими пільгами, місцем на товарній біржі.

В Україні основними нормативно – правовими актами, що регулюють правовідносини, які стосуються нематеріальних активів, є: Закон України „Про оподаткування прибутку підприємства” (1997 р.); „Положення про організацію бухгалтерського обліку і звітності в Україні”, затверджене постановою Кабінету Міністрів України; „Указівки по організації бухгалтерського обліку в Україні”, затверджені наказом Міністерства економіки України, а також Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 8 “Нематеріальні активи”.

Тема 10. Комерціалізація об’єктів права інтелектуальної власності.

Метою комерціалізації об’єктів права інтелектуальної власності є отримання прибутку за рахунок використання об’єктів права інтелектуальної власності у власному виробництві або продажу чи передачі прав на їх використання іншим юридичним чи фізичним особам.

Комерціалізація об’єктів інтелектуальної власності – це взаємовигідні (комерційні) дії всіх учасників процесу перетворення результатів інтелектуальної праці в ринковий товар з метою отримання прибутку чи іншої ринкової вигоди.

6.2. Структура (тематичний план) навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин			
	Денна форма			
	усього	у тому числі		
		л	прак.р. +конс.	с.р.
Тема 1. Система інтелектуальної власності.	11	2	4	5
Тема 2. Місце і роль інтелектуальної власності в економічному і соціальному розвитку суспільства.	10	0	0	10
Тема 3. Система управління інтелектуальною діяльністю.	11	2	4	5
Тема 4. Охорона прав на об'єкти промислової власності.	22	2	2	10
Тема 5. Правова охорона нетрадиційних об'єктів інтелектуальної власності.	12	2	0	5
Тема 6. Правова охорона об'єктів авторського права і суміжних прав.	12	1	0	5
Тема 7. Охорона прав на об'єкт інтелектуальної власності за кордоном.	12	1	0	5
Тема 8. Захист прав інтелектуальної власності.	9	0	4	5
Тема 9. Економіка інтелектуальної власності.	14	0	2	5
Тема 10. Комерціалізація об'єктів права інтелектуальної власності.	7	2	0	5
Консультації			2	
Усього годин	90	12	18	60

1. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
		Денна форма
1	Тема 1. Практичне заняття 1. Загальні положення права інтелектуальної власності та авторського права.	4
2	Тема 3. Практичне заняття 2. Загальне та спеціалізоване законодавство України в сфері інтелектуальної власності.	2
3	Тема 4. Практичне заняття 3. Патентна інформація	2
4	Тема 4. Практичне заняття 4. Пошук патентної	2

	інформації в глобальній мережі.	
5	Тема 4. Практичне заняття 5. Оформлення бланків заявки на отримання охоронного документа на об'єкт промислової власності та авторського права	2
6	Тема 8. Практичне заняття 6. Договори щодо розпорядження майновими правами інтелектуальної власності	2
7	Тема 9. Практичне заняття 7. Економіка інтелектуальної власності	2
	Разом	16

2. Теми самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
		Денна форма
1	Тема 1. Система інтелектуальної власності.	5
2	Тема 2. Місце і роль інтелектуальної власності в економічному і соціальному розвитку суспільства.	10
3	Тема 3. Система управління інтелектуальною діяльністю.	5
4	Тема 4. Охорона прав на об'єкти промислової власності.	10
5	Тема 5. Правова охорона нетрадиційних об'єктів інтелектуальної власності.	5
6	Тема 6. Правова охорона об'єктів авторського права і суміжних прав.	5
7	Тема 7. Охорона прав на об'єкт інтелектуальної власності за кордоном.	5
8	Тема 8. Захист прав інтелектуальної власності.	5
9	Тема 9. Економіка інтелектуальної власності.	5
10	Тема 10. Комерціалізація об'єктів права інтелектуальної власності.	5
	Разом	60

Теми до індивідуального завдання

1. Підготувати доповіді за визначеною тематикою

Індивідуальне завдання оцінюється за критеріями: самостійності виконання; логічності та послідовності викладення матеріалу; повноти та глибини розкриття питань, проблемної ситуації, аналітичної частини; відображення практичного досвіду; обґрунтованості висновків; наявності конкретних пропозицій і прогнозів з обов'язковим посиланням на використані літературні джерела; якості оформлення, презентації та захисту завдання; своєчасності виконання та захисту завдання.

Тематика робіт

1. Розвиток теорій права інтелектуальної власності.
2. Загальні положення щодо охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності в зарубіжних країнах (за вибором студента).
3. Комерціалізація прав на об'єкти інтелектуальної власності.
4. Еволюція правового регулювання відносин інтелектуальної власності в контексті європейської інтеграції України.
5. Загальні положення щодо охорони об'єктів авторського права і суміжних прав.
6. Правова охорона комп'ютерних програм і баз даних для ЕОМ.
7. Авторський договір та його види.
8. Піратство як порушення авторських прав.
9. Загальновідомі торговельні марки: проблеми визнання та охорони.
10. Захист прав на географічне зазначення.
11. Особисті немайнові та майнові права на винахід, корисну модель, промисловий зразок.
12. Загальні положення щодо охорони прав на нетрадиційні об'єкти інтелектуальної власності.
13. Правова охорона наукового відкриття.
14. Правова охорона раціоналізаторських пропозицій.
15. Сорти рослин і породи тварин (селекційні досягнення) як об'єкти права інтелектуальної власності.
16. Комерційна таємниця і ноу-хау як об'єкти права інтелектуальної власності.
17. Договори щодо розпорядження майновими правами інтелектуальної власності.
18. Договори на створення і використання результатів науково-технічної діяльності.
19. Законодавство України в сфері інтелектуальної власності.
20. Загальна характеристика об'єктів прав інтелектуальної власності.
21. Зміст права інтелектуальної власності.
22. Ознаки охороноспроможності об'єктів права інтелектуальної власності.
23. Поняття авторського права та сфера його дії.
24. Виникнення та здійснення авторського права.
25. Об'єкти, що охороняються авторським правом.
26. Правомірне використання твору без згоди автора.
27. Строки охорони авторських прав.
28. Поняття патентного права. Права та обов'язки, що виникають з патенту.
29. Поняття патенту. Строки дії патенту. Визнання патенту недійсним. Припинення дії патенту.
30. Порядок отримання патенту на винахід.

- 31.Поняття, ознаки винаходу, строк правової охорони.
- 32.Поняття і обов'язки винахідників службових винаходів,
- 33.Поняття та ознаки корисної моделі, строк правової охорони.
- 34.Поняття промислового зразка та умови його патентоспроможності, строк правової охорони.
- 35.Права автора промислового зразка.
- 36.Момент виникнення майнових прав на винахід, корисну модель, промисловий зразок.
- 37.Правові наслідки припинення чинності виключних майнових прав на винахід та корисну модель.
- 38.Патентування об'єкта промислової власності за кордоном.

Питання до заліку

1. Історія становлення та розвитку правової охорони результатів інтелектуальної власності в Україні та у світі.
2. Загальна характеристика основних теорій у сфері інтелектуальної
3. власності.
4. Загальна характеристика деліктної, рентної, персональної теорій інтелектуальної власності.
5. Сутність теорії права нематеріальних благ.
6. Поняття та зміст інтелектуальної власності.
7. Співвідношення понять інтелектуальної власності та власності.
8. Види інтелектуальної власності.
9. Система джерел права інтелектуальної власності.
- 10.Угода ТРІПС: загальна характеристика.
- 11.Автор як суб'єкт інтелектуальної власності.
- 12.Поняття співавторства та його види.
- 13.Володільці прав інтелектуальної власності.
- 14.Правонаступництво та спадкоємство прав інтелектуальної власності.
- 15.Вільні користувачі прав інтелектуальної власності.
- 16.Поняття, ознаки та сутність об'єктів інтелектуальної власності.
- 17.Способи використання об'єкта інтелектуальної власності.
- 18.Поняття правового захисту інтелектуальної власності.
- 19.Форми захисту прав інтелектуальної власності: судові та позасудові.
- 20.Державний контроль у сфері інтелектуальної власності.
- 21.Суб'єкти авторського права.
- 22.Об'єкти авторського права.
- 23.Майнові та особисті немайнові права автора.
- 24.Право слідування та терміни охорони авторських прав.
- 25.Охороноздатність за авторським правом матеріалів, розміщених у мережі Інтернет.
- 26.Види та зміст авторських прав в Інтернеті.
- 27.Поняття, ознаки та види авторського ліцензійного договору.
- 28.Поняття, ознаки та види суміжних прав.
- 29.Майнові права інтелектуальної власності на об'єкти суміжних прав.
- 30.Використання виконання, фонограми, відеограми та передачі (програми) організації мовлення.

31. Поняття та засоби охорони суміжних прав.
32. Поняття та ознаки промислової власності.
33. Набуття та зміст права промислової власності.
34. Поняття та ознаки винаходу як об'єкта промислової власності.
35. Поняття та ознаки корисної моделі як об'єкта інтелектуальної власності.
36. Поняття та ознаки промислового зразка як об'єкта інтелектуальної власності.
37. Захист права інтелектуальної власності на винахід, корисну модель та промисловий зразок.
38. Поняття та ознаки недобросовісної конкуренції.
39. Поняття та ознаки компонування інтегральної мікросхеми.
40. Придатність компонування інтегральної мікросхеми для набуття права інтелектуальної власності на нього.
41. Засвідчення набуття права інтелектуальної власності на компонування інтегральної мікросхеми.
42. Захист права інтелектуальної власності на компонування інтегральної мікросхеми.
43. Охорона репрографії.
44. Аудіо- і відеозаписи.
45. Супутники, типи супутників.
46. Поняття та об'єкти раціоналізаторської пропозиції.
47. Правова охорона селекційних досягнень.
48. Порядок та умови патентування сортів рослин та порід тварин.
49. Поняття та ознаки товарного знаку.
50. Комерційні найменування та їх види.
51. Роль та функції товарних знаків у суспільному виробництві.
52. Види знаків та вимоги, яким вони повинні відповідати, щоб набути правової охорони.
53. Міжнародно-правовий захист від комерційних підробок.
54. Набуття права інтелектуальної власності на географічне зазначення.
55. Права інтелектуальної власності на географічне зазначення.

7. Рекомендовані джерела інформації

Основні

1. Законодавство України про інтелектуальну власність: Збірник нормативно-правових актів. Харків, 2007. 248 с.
2. Іванова В. В. Інтелектуальний бізнес. Суми, 2021. 327 с.
3. Коссак В.М., Якубовський І.Є. Право інтелектуальної власності. Київ, 2007. 206 с.
4. Мироненко В.П., Павловська Н.В. Право інтелектуальної власності: схеми та роз'яснення. Київ, 2007. 264 с.
5. Підпригора О.А., Святоцький О.Д. Право інтелектуальної власності. Київ, 2006. 622 с.
6. Stephen Johnson (2011) *Guide to Intellectual Property: What it is, How to Protect it, How to Exploit it*. Stamford: The Economist.

Допоміжні

1. Жаров В. О. Інтелектуальна власність в Україні: правові аспекти набуття, здійснення та захисту прав. Київ, 2000. 187 с.
2. Крайнев, П. П. Патентування винаходів в Україні: монографія Київ, 2000. 340 с.
3. Меняйло Л. А. Економіка інтелектуальної власності: використання і передача прав на об'єкти інтелектуальної власності. Київ, 2000. 168 с.
4. Правила складання та подання заявки на видачу патенту України на винахід (корисну модель) : зб. нормативних актів з питань промислової власності. Київ, 1998. С. 134–169.
5. Правила составления, подачи и рассмотрения заявки на выдачу патента на изобретение // Интеллектуальная собственность. 2000. № 2. С. 54–109.

1. Інформаційні ресурси мережі Інтернет

1. Офіційний сайт Державного підприємства «Український інститут інтелектуальної власності» (Укрпатент) – www.ukrpatent.org.
2. Official cite of World intellectual property organization – www.wipo.int.
3. Official cite of European Patent Office – www.epo.org.
4. Official cite of United States Patent and trademark office – www.uspto.gov.
5. Офіційний сайт Державне підприємство «Український інститут інтелектуальної власності» Управління патентно-інформаційних послуг – <http://iii.ua/uk>